

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 94. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346606029040/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

«Nej, Onkel, lad nu dog Hr. Nordbye være, hvor han vil,» sagde Froken Woltersien og stak sin Arm ind under Herredsfogdens.

Karl bukkede og sagde Farvel, imedens han hørte Onkel Jørgen begynde at forklare, at han ikke hed Nordbye men Winttrup og var en Brodersøn af ---

---

Karl havde kun været i Pastor Grabows Hus en eneste Gang for syv Aar siden. Hans Forestilling om denne Mand havde dannet sig over et Barndomsindtryk, der – som det saa ofte er Tilfældet med slige Indtryk – paa een Gang var meget levende og stemningsfyldt, men tillige ganske forkeert og tilfældigt. Han var bleven sendt derop i et Ærinde for sin Onkel – det var en af hans allerførste længere Riderture – efter noget homøopathisk Medicin, som Pastor Grabow uddelte til Venner og Bekjendte. Han kom der dengang under Indtryk af det ædle og vovede i denne homøopathiske Kamp imod Egnens Læger, og da han kom hjem i Præstegaarden om Aftenen, blev der tilfældig sunget den Sang af Grundtvig, hvori det hedder: «Saa lad derpaa os Syn da fæste, hvad Ædle kalde Livets Lyst, ja, lad os kjæmpe med de Bedste og vove kjækt mod Døu en Dyst» Derved var der kommen til at hvile et endnu stærkere Skjær af Heroisme saavel over Homøopathien som over Pastor Grabow. – Med den stigende Oplysning havde dette Skjær i Aarenes Lob forvandlet sig til en Del graa Skuffelse for Karl, især da han fik at vide, at Pastor Grabow sletingen Aandskjæmpe var, men snarere det modsatte. I det sidste Par Aar var dog atter Grabows Aktier steget betydelig, Onkel Jørgen havde selv voldt det ved sin Holden tilbage overfor Karls Studere-Lyster. Grabow stod nu for Karl som Lærdommens Repræsentant; Onkel Jørgen derimod som ---. Det vilde have været Kari selv ganske umuligt at sige, som hvad.

Karl og Pastor Grabow var kommen til Sæde i sidstnævntes Studerekammer. Der lugtede syrligt af de mange underlige Bloddyr, som stod i Spiritus derinde.

«De vil studere, De vil studere. Naa! – Ja, det er jo ogsaa ---. Siig mig, hvad har De læst?»

Det var saa dejligt for Karl hurtigt at komme bort fra den selskabelige Indledning og i Lag med selve Sagen. Han havde læst flittigt – for